

**Najwyższa Izba Kontroli
Departament Gospodarki,
Skarbu Państwa i Prywatyzacji**

Warszawa, dnia 29 grudnia 2010 r.

**Zarząd
Agencji Rozwoju Przemysłu SA**

P/10/046

KGP-4101-04-02/2010

WYSTĄPIENIE POKONTROLNE

Na podstawie art. 2 ust. 1 *ustawy z dnia 23 grudnia 1994 r. o Najwyższej Izbie Kontroli*¹ (dalej *ustawa o NIK*), Najwyższa Izba Kontroli² przeprowadziła w Agencji Rozwoju Przemysłu SA (dalej: ARP lub Agencja), kontrolę działań Agencji oraz Prezesa ARP jako organu pierwszej instancji w postępowaniu kompensacyjnym, podejmowanych w celu realizacji tzw. *ustawy kompensacyjnej*³ wobec Stoczni Gdynia SA (dalej: SG) oraz Stoczni Szczecińskiej Nowa Sp. z o.o. (dalej: SSN).

W związku z ustaleniami przedstawionymi w protokole kontroli, podpisanym w dniu 3 listopada 2010 r., a także w związku z ustaleniami kontroli przeprowadzonych w Bud-Bank Leasing Sp. z o.o. i w Stoczni Gdynia SA, Najwyższa Izba Kontroli - Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji, stosownie do art. 60 *ustawy o NIK*, przekazuje Zarządowi ARP niniejsze *Wystąpienie*.

NIK pozytywnie, pomimo stwierdzonych nieprawidłowości, ocenia sposób realizacji przez Agencję i Prezesa ARP zadań stanowiących przedmiot niniejszej kontroli. Nieprawidłowości stwierdzono przede wszystkim w zakresie ustalenia warunków zatrudnienia Tymczasowego Nadzorcy i Zarządcy Kompensacji, sprzedaży mienia postocznioowego oraz realizacji Programu Zwolnień Monitorowanych (PZM).

¹ Dz. U. z 2007 r. Nr 231, poz. 1701.

² Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji.

³ *Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o postępowaniu kompensacyjnym w podmiotach o szczególnym znaczeniu dla polskiego przemysłu stoczniowego* (Dz. U. z 2008 r. Nr 233, poz. 1569.).

1. Zgodnie z dyspozycją art. 24 ust. 6 *ustawy kompensacyjnej* Prezes ARP przekazał obserwatorom⁴ (powołanym w uzgodnieniu z Komisją Europejską na mocy art. 10. ust 1 *ustawy kompensacyjnej* przez Ministra Skarbu Państwa) postanowienia o wszczęciu postępowania kompensacyjnego wobec SSN i SG. Prezes ARP nie wykonał natomiast ustawowego obowiązku (art. 23. ust 6) przekazania tych postanowień przedstawicielom pracowników SSN i SG, ze względu na niewyłonienie jednego przedstawiciela pracowników dla każdej ze stoczni (organizacje związkowe proponowały po dwóch przedstawicieli). Prezes ARP nie występował także o opinie przedstawicieli pracowników, co do przedstawionych przez Zarządcę Kompensacji planów sprzedaży majątku stoczni.

Prezes ARP zastosował wykładnię gramatyczną przepisów ustawowych i przyjął, że wskazanie przez organizacje związkowe więcej niż jednego przedstawiciela pracowników dla każdej stoczni jest wbrew *ustawie*. NIK zwraca uwagę, że w trakcie prac nad projektem *ustawy* uzgodniono uczestnictwo strony społecznej w postępowaniu kompensacyjnym, co znalazło odzwierciedlenie w protokole ustaleń strony społecznej ze stroną rządową z dnia 29 listopada 2008 r. Podsekretarz Stanu MSP Pan Zdzisław Gawlik podczas dyskusji nad projektem *ustawy kompensacyjnej* w trakcie prac parlamentarnych stwierdził, że nie ma przeszkód, aby w postępowaniu kompensacyjnym strona społeczna była reprezentowana przez więcej niż jednego przedstawiciela. W ocenie NIK, celowe było podjęcie przez Prezesa ARP (samodzielnie lub w porozumieniu z Ministrem Skarbu Państwa) próby mediacji z organizacjami związkowymi w celu osiągnięcia konsensusu, umożliwiającego zapewnienie udziału pracowników SSN i SG w postępowaniu kompensacyjnym, zgodnie z przepisami *ustawy* i uzgodnieniami rządu ze stroną związkową. Zdaniem NIK, w sytuacji niepowołania reprezentanta pracowników, nie było przeszkód, aby stosowne informacje i wnioski o wyrażenie opinii kierować do wszystkich organizacji związkowych w stoczniach, co byłoby zgodne z intencją ustaleń ze stroną społeczną z dnia 29 listopada 2008 r.

2. NIK jako nierzetelne i niegospodarne ocenia wyłonienie przez Prezesa ARP zarówno Tymczasowego Nadzorcy⁵ jak i Zarządcy Kompensacji⁶ obu stoczni bez jakiegokolwiek postępowania konkurencyjnego oraz ustalenie im wysokiego wynagrodzenia bez należytego uzasadnienia.

⁴ Obserwator jest zobowiązany, na podstawie art. 10 ust. 6 *ustawy kompensacyjnej* do przekazywania Komisji Europejskiej miesięcznych raportów z monitorowania postępowania kompensacyjnego.

⁵ Tymczasowy Nadzorca SG pełnił tę funkcję od dnia 7 stycznia 2009 r. do dnia 20 stycznia 2009 r., a Tymczasowy Nadzorca SSN pełnił tę funkcję od dnia 7 stycznia 2009 r. do dnia 21 stycznia 2009 r.

⁶ Zarządca Kompensacji SG został powołany w dniu 20 stycznia 2009 r. a Zarządca Kompensacji SSN w dniu 21 stycznia 2009 r.

2.1. Pan Roman Nojszewski podejmując obowiązki Tymczasowego Nadzorcy SSN i SG był Prezesem Zarządu Polskiego Centrum Operacji Kapitałowych Sp. z o.o., to jest spółki zależnej od ARP. Spółka Bud-Bank Leasing Sp. z o.o. (zwana dalej BBL lub Bud-Bankiem), której kandydatura na Zarządcę Kompensacji SSN i SG została wskazana przez ARP na Wstępnych Zgromadzeniach Wierzycieli, również była zależna od ARP, a jej Prezesem w dniu 23 stycznia 2009 r. został Pan Roman Nojszewski.

Prezes ARP wyjaśnił⁷, że istotną okolicznością wpływającą na sposób wyboru Tymczasowego Nadzorcy były ograniczenia czasowe, ponieważ *ustawa kompensacyjna* weszła w życie w dniu 6 stycznia 2009 r. i w tym samym dniu wydane zostały postanowienia Prezesa ARP o ustanowieniu Tymczasowego Nadzorcy w SG oraz SSN. NIK zwraca jednak uwagę, że ARP uczestniczyła w pracach legislacyjnych i uzgodnieniach międzyresortowych. I choć ostateczna treść *ustawy kompensacyjnej* zawierała zmiany w stosunku do projektu rządowego, to nie były to różnice wykluczające sens oraz możliwość wyprzedzającego przeprowadzenia postępowania mającego na celu wyłonienie najlepszego z możliwych kandydatów na Tymczasowego Nadzorcę, a następnie na Zarządcę Kompensacji. Tymczasem rozmowy przeprowadzono tylko z Panem Romanem Nojszewskim, którego następnie powołano na Tymczasowego Nadzorcę obu stoczn.

Prezes ARP uznał, że Pan Roman Nojszewski posiada kwalifikacje, predyspozycje i stosowne doświadczenie do sprawnego i niezakłóconego przeprowadzenia precedensowego, skomplikowanego i dużego procesu, jakim jest postępowanie kompensacyjne. NIK zwraca jednak uwagę, że kandydat ten nie miał udokumentowanego doświadczenia w prowadzeniu upadłości ani likwidacji. Kluczowa rola Zarządcy Kompensacji w postępowaniu kompensacyjnym oraz zagwarantowana mu ustawowa niezależność były zaś - zdaniem NIK - czynnikami, które powinny skłaniać do zastosowania konkurencyjnego wyboru kandydatów na tę funkcję, jako stwarzającego większą szansę na pozyskanie wykwalifikowanego i doświadczonego kandydata, który mógłby przeprowadzić postępowanie otrzymując niższą kwotę wynagrodzenia. Z wyjaśnień Prezesa ARP wynika, że działając jako członek Rady Wierzycieli, ARP zgłosiła Bud-Bank na funkcję Zarządcy Kompensacji obu stoczn, w przekonaniu co do jej możliwości organizacyjnych i kadrowych. Wybór Bud-Banku, zdaniem Prezesa ARP, dawał pewność co do jednolitości realizacji postępowania kompensacyjnego w obu podmiotach, natomiast ARP nie widziała potrzeby i uzasadnienia dla poszukiwania innych kandydatur na stanowisko zarządcy.

⁷ Pismo z 11 października 2010 r.

2.2. Jako niecelowe i w konsekwencji niegospodarne NIK ocenia zawarcie przez Prezesa ARP w dniu 12 stycznia 2009 r. umów o wykonywanie funkcji Tymczasowego Nadzorcy (dalej: *umowy o TN*) z tą samą osobą dla obu stoczni i ustalenie jej wynagrodzenia w maksymalnej dopuszczalnej wysokości. Stanowiła ona 12-krotność przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw⁸ (łącznie za obie stocznie), niezależnie od zwrotu kosztów, w tym również związanych z wynagrodzeniem podwykonawców⁹. Pani[...]¹⁰ Dyrektor Departamentu Projektów Restrukturyzacyjnych ARP (dalej: DPR) wyjaśniła¹¹, że wysokość wynagrodzenia uzasadniona była nakładem pracy Tymczasowego Nadzorcy, znaczącym rozmiarem jego odpowiedzialności, precedensowym charakterem postępowania kompensacyjnego, specyfiką branży, włącznie z koniecznością dokończenia budowy statków, olbrzymim rozmiarem przedsiębiorstwa stoczni, napiętym harmonogramem określonym decyzją KE i *ustawy kompensacyjnej*. W umowach ustalono (§ 2), że Tymczasowy Nadzorca zobowiązany jest do wykonywania czynności wymienionych w rozdziale 4 *ustawy kompensacyjnej*, natomiast w § 4 ust. 1 postanowiono, że w celu realizacji umowy Zleceniobiorca, za zgodą Zleceniodawcy, ma prawo zlecić innym podmiotom wykonanie czynności koniecznych do wykonania umowy, a koszty wykonania tego zlecenia (uzgodnione z ARP) będą stanowiły koszty postępowania kompensacyjnego.

NIK, nie kwestionując skali ani znaczenia zadań Tymczasowego Nadzorcy wskazuje, że obciążenie nimi jednej osoby spowodowało wzrost kosztów realizacji tych prac. Pan Roman Nojszewski, nie będąc w stanie wykonać samodzielnie czynności koniecznych dla realizacji nałożonych zadań, zmuszony był korzystać z usług podwykonawców oraz z usług doradczych firmy Korporacja Polskie Stocznie SA (dalej: KPS). Za usługi podwykonawców i doradcy ARP zapłaciła łącznie 43 420 zł, a więc więcej, niż za usługi samego Tymczasowego Nadzorcy, któremu wypłaciła wynagrodzenie w kwocie 39 837 zł.

2.3. Niecelowe było zlecenie przez Prezesa ARP i ARP, na podstawie umów o dzieło z dnia 12 stycznia 2009 r., wykonania przez Panów [...] ¹² tych samych zadań, do których realizacji zobowiązany był Tymczasowy Nadzorca. Przedmiotem umów było sprawdzenie

⁸ Bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale 2008 r., ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

⁹ Łącznie ARP wypłaciła Tymczasowemu Nadzorcy 87 022,36 zł (w tym: wynagrodzenie Tymczasowego Nadzorcy – 39 837,36 zł, wynagrodzenie podwykonawców – 43 420,0 zł oraz koszty podróży służbowych, diet i noclegów 3 765,0 zł).

¹⁰ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

¹¹ Pismo nr ARP/KR-ILZ/1133/2010 z 10 czerwca 2010 r.

¹² Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

stopnia zabezpieczenia majątku stoczni oraz wykonanie dokładnie tych samych zadań, które wymieniono w § 2 ust. 3 *umów o TN*, zawartych z Panem Romanem Nojszewskim. Obydwaj podwykonawcy, w okresie obowiązywania zawartych z nimi umów, byli członkami Rady Nadzorczej Bud-Banku.

NIK zwraca uwagę, że zawarcie umów z podwykonawcami, zgodnie z § 4 ust. 1 *umów o TN*, należało do kompetencji Pana Romana Nojszewskiego. Pani [...] ¹³ argumentowała ¹⁴, że gdyby umowy zawierał osobiście Pan Roman Nojszewski, musiałby - jako osoba fizyczna - dokonywać szeregu czynności natury formalno-podatkowej, jak odprowadzenie zaliczki na podatek dochodowy dla przyjmującego zlecenie, wystawić dokument rozliczeniowy podatku na koniec roku podatkowego. Pani Dyrektor stwierdziła, że przyjęte przez ARP rozwiązanie było zdecydowanie lepsze, również z punktu widzenia odpowiedzialności kontraktowej. NIK ocenia jako niecelowe dążenie ARP do zwolnienia Tymczasowego Nadzorcy z obowiązków, które spoczęłyby na nim po podpisaniu umów z podwykonawcami. Podkreślić należy, że Pan Roman Nojszewski za wykonanie zadań Tymczasowego Nadzorcy miał otrzymać najwyższe możliwe wynagrodzenie, a także zwrot kosztów, w tym związanych z wynagrodzeniem podwykonawców. Okoliczności te przemawiały za tym, aby to Tymczasowy Nadzorca ponosił pełną odpowiedzialność za pracę podwykonawców i dochodził ewentualnych roszczeń.

2.4. Niecelowe i niegospodarne było zrefinansowanie przez ARP faktury za wykonanie szczegółowego opisu sytuacji ekonomicznej SG wystawionej przez KPS na kwotę 13 420 zł (11 tys. zł netto), na podstawie umowy Tymczasowego Nadzorcy z KPS. Umowa ta zawarta została bez zgody ARP, wymaganej postanowieniami § 4 ust. 1 *umowy o TN* i bez uzgodnienia z Agencją kosztów wykonania zlecenia. Pani [...] ¹⁵ wyjaśniła ¹⁶, że formalne powiadomienie o skorzystaniu z usług doradczych KPS zostało dokonane w piśmie Tymczasowego Nadzorcy z dnia 20 kwietnia 2009 r., a potwierdzeniem uzyskania przez Tymczasowego Nadzorcę zgody na ww. działania jest podpis na fakturze Wiceprezesa Zarządu ARP - Pana Jacka Goszczyńskiego. NIK zauważa, że choć *umowa o TN* nie precyzowała w jaki sposób zgoda ma zostać uzyskana, oczywistym jest, że powinna być wyrażona przed, a nie po dokonaniu wydatku. W sytuacji, kiedy Agencja została poinformowana o zleceniu dopiero 20 kwietnia 2009 r. racjonalnym działaniem była odmowa

¹³ J.w.

¹⁴ Pismo nr ARP/KR-ILZ/1133/2010 z dnia 10 czerwca 2010 r.

¹⁵ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

¹⁶ Pismo nr ARP/KR-JPS/1481/2010 z dnia 3 sierpnia 2010 r.

zwrotu równowartości tego wydatku, jako nieuzgodnionego, a tym samym naruszającego warunki umowy o TN. NIK zwraca też uwagę, iż MSP odmówiło refundacji tej kwoty 13 420 zł. Pan Zdzisław Gawlik Podsekretarz Stanu w MSP stwierdził¹⁷, że rozbieżność między ARP i MSP polega na zakwalifikowaniu rodzajowym pracy podwykonawcy: czy są to wydatki tymczasowego nadzorcy *expressis verbis* opisane w ustawie jako refundowane czy jednak koszty, które choć poniesione w uzgodnieniu, trudno jest zakwalifikować do kosztów niezbędnych do osiągnięcia celu postępowania, a zatem wyraźnie w ustawie wskazanych do pokrycia z funduszu. W ocenie MSP zatrudnienie doradcy przez Tymczasowego Nadzorcę na tak krótki okres nie znajduje uzasadnienia oraz nie mieści się w kategoriach wydatków możliwych do refundacji. W dniu 26 maja 2010 r., po odmowie refundacji, Zarząd ARP wyraził zgodę na zakwalifikowanie kosztów¹⁸ wynikających z faktury wystawionej przez KPS do kosztów własnych ARP.

2.5. W ocenie NIK niezgodne z *ustawą kompensacyjną* (art. 68) i niegospodarne było wypłacenie Panu Romanowi Nojszewskiemu wynagrodzenia za wykonywanie funkcji Tymczasowego Nadzorcy obu stoczni za cały miesiąc, w sytuacji gdy wykonywał on swoją funkcję w SSN tylko przez 14 dni, zaś w SG tylko przez 13 dni. W ocenie NIK, wynagrodzenie to powinno być adekwatne do faktycznego czasu wykonywania czynności Tymczasowego Nadzorcy. Niezasadne było także wliczenie do czasu sprawowania funkcji Tymczasowego Nadzorcy okresu po ustanowieniu Zarządcy Kompensacji obu stoczni, tj. odpowiednio po dniu 20 i 21 stycznia 2009 r. Po tych dniach Pan Roman Nojszewski sporządzał bowiem jedynie sprawozdanie z wykonanych czynności. *Ustawa kompensacyjna* wyraźnie wskazuje (art. 22), że Tymczasowy Nadzorca pełni funkcję jedynie do momentu powołania Zarządcy Kompensacji, a w katalogu czynności Tymczasowego Nadzorcy, określonym w art. 19 ustawy, nie wymieniono czynności sporządzania sprawozdania. NIK zwraca uwagę, że Pan Roman Nojszewski za okres od dnia 20 stycznia 2009 r. dla SG i od dnia 21 stycznia 2009 r. dla SSN do dnia 5 lutego 2009 r., otrzymał od ARP wynagrodzenie zarówno jako Tymczasowy Nadzorca stoczni, jak i jako Prezes Zarządu Bud-Bank, która to firma pełniła funkcję Zarządcy Kompensacji SG i SSN. Wynagrodzenie Tymczasowego Nadzorcy zostało zawyżone o 17 926,68 zł¹⁹.

2.6. NIK negatywnie z punktu widzenia celowości i gospodarności ocenia przyjęcie przez ARP warunków finansowych zaproponowanych w ofertach Bud-Banku dotyczących

¹⁷ Pismo z dnia 4 czerwca 2009 r.

¹⁸ W koszty Agencji zaliczono kwotę 11 tys. zł, tj. bez podatku VAT.

¹⁹ Do wyliczenia przyjęto kwotę 663,96 zł dziennie przy 30 dniach w miesiącu.

wykonywania czynności Zarządcy Kompensacji. ARP zgodziła się, bez negocjacji, na wynagrodzenie zaproponowane przez Bud-Bank, tj. 300 000 zł plus VAT, a od 1 sierpnia 2009 r., w związku ze zmniejszonym zakresem zadań, 220 000 zł plus VAT miesięcznie za każdą ze stoczni²⁰.

Pani[...] wyjaśniła²¹, iż zażądana przez Zarządcę Kompensacji kwota mieści się w granicach wynagrodzenia, jakie otrzymałby syndyk w przypadku ogłoszenia upadłości i w związku z powyższym nie wnoszono do jej wysokości zastrzeżeń. Argumentacja ta nie jest trafna. Całkowite wynagrodzenie BBL wielokrotnie przekracza (16 razy) kwotę, którą otrzymałby syndyk. Całkowite wynagrodzenie Zarządcy Kompensacji SG, za okres od momentu powołania do dnia 31 marca 2011 r.²³, może wynieść 7 705 678 zł, co stanowić będzie 3,48% wartości księgowej mienia przeznaczonego do sprzedaży SG z okresu podpisywania umowy. Wynagrodzenie Zarządcy Kompensacji SSN za analogiczny okres wyniesie prawdopodobnie 7 693 870 zł, tj. 5,9% wartości księgowej mienia przeznaczonego do sprzedaży SSN z okresu podpisywania umowy. Wynagrodzenie syndyka jest natomiast ograniczone (art. 162 ust. 2 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. *Prawo upadłościowe i naprawcze*²⁴) do stu czterdziestokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia²⁵ i w okresie podpisywania umowy z Zarządcą Kompensacji mogło maksymalnie wynosić 464 769 zł za każdą ze stoczni, czyli łącznie 929 538 zł. Wynagrodzenie BBL za pełnienie funkcji Zarządcy Kompensacji w obu stocznich może wynieść do dnia 31 marca 2011 r. ogółem 15 399 549, a więc w stosunku do maksymalnego wynagrodzenia syndyków jest wyższe o 14 470 011 zł.

Prezes ARP²⁶ wskazał, iż Agencja nie mogła jednostronnie zmienić ani wysokości wynagrodzenia Zarządcy Kompensacji, ani jakichkolwiek innych postanowień zawartej z nim umowy. W ocenie NIK, z punktu widzenia kosztów wynagrodzenia celowe było

²⁰ Wynagrodzenie Zarządcy Kompensacji SSN za okres od dnia 21 stycznia 2009 r. do końca sierpnia 2010 r. wyniosło łącznie 5 815 070,96 zł brutto, a wynagrodzenie Zarządcy Kompensacji SG – 5 826 878,38 zł brutto. Łącznie w okresie styczeń 2009 r. – sierpień 2010 r. wynagrodzenie Zarządcy Kompensacji SSN i SG wyniosło 11 641 949,34 zł brutto.

²¹ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

²² Pismo nr ARP/KR-AK/1715/2010 z dnia 3 września 2010 r.

²³ 31 marca 2011 r. ma się zakończyć postępowanie kompensacyjne.

²⁴ Dz. U. z 2009 r. Nr 175 poz. 1361 – j.t.

²⁵ Łączna kwota wynagrodzeń przyznanych w postępowaniu nie może przekroczyć 3% funduszu masy upadłości oraz sum uzyskanych z likwidacji rzeczy i praw obciążonych rzeczowo. Wysokość wynagrodzenia syndyka, nadzorcy sądowego i zarządcy nie może przekroczyć stu czterdziestokrotności przeciętnego miesięcznego wynagrodzenia w sektorze przedsiębiorstw bez wypłat nagród z zysku w czwartym kwartale roku poprzedniego, ogłoszonego przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego.

²⁶ Pismo z dnia 11 października 2010 r.

przeprowadzenie naboru konkurencyjnego, w którym elementem oferty potencjalnych kandydatów powinna być także wysokość wynagrodzenia.

2.7. Zgodnie z § 9 ust. 7 umów dotyczących sprawowania funkcji Zarządcy Kompensacji, Bud-Bank zobowiązał się do ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej członków władz Zarządcy za szkody wyrządzone w następstwie działań lub zaniechań, przy wykonywaniu czynności Zarządcy Kompensacji. Z obowiązku tego Bud-Bank nie wywiązał się. ARP uznała argument Zarządcy Kompensacji, iż nie udało się znaleźć instytucji finansowej gotowej zawrzeć umowę ubezpieczenia. Z umów z Zarządcą wykreślono więc § 9 ust. 7.

NIK negatywnie z punktu widzenia celowości i gospodarności ocenia zgodę ARP na odstąpienie od obowiązku przedłożenia polisy ubezpieczeniowej bez obniżenia wynagrodzenia Zarządcy, aczkolwiek zgoda ta obniżyła koszty Zarządcy o sumę konieczną na opłacenie składek ubezpieczeniowych. Agencja zgodziła się, aby jedynym zabezpieczeniem ewentualnych roszczeń powstałych z tytułu niewykonania lub nienależytego wykonania umowy przez Bud-Bank był wystawiony przez tę spółkę weksel *in blanco* wraz z deklaracją wekslową (do łącznej kwoty 7 200 000 zł). Stan aktywów Bud-Banku wskazywał, że to zabezpieczenie było iluzoryczne²⁷ i ARP mogłaby mieć trudności z jego realizacją.

Ubezpieczyciele, do których Zarządca zwrócił się z zapytaniem ofertowym odmówili ubezpieczenia motywując to nieznajomością instytucji postępowania kompensacyjnego i nieznajomością ryzyk z tym związanych, albo zaproponowali składki ubezpieczeniowe w wysokości przekraczającej wynagrodzenie BBL. W dniu 7 maja 2009 r. ARP przedstawiła Zarządcy Kompensacji propozycje kompromisowego rozwiązania tej kwestii w dwóch wariantach:

- zmiana ubezpieczeń członków władz Zarządcy na ubezpieczenie Zarządcy; wysokość składki dla Zarządcy miała wówczas wynosić ok. 300 000 zł,
- zmiana ubezpieczeń członków władz Zarządcy na ubezpieczenie Pana Romana Nojszewskiego, który posiada ubezpieczenie jako syndyk; w takim przypadku jednakże, należałoby uzyskać zapewnienie od zakładu ubezpieczeń, który taką polisę wystawił, iż będzie ona obejmować działalność pana Romana Nojszewskiego jako Zarządcy Kompensacji przy wykonywaniu umowy.

²⁷ W załączonych do przedstawionych dnia 23 lutego 2009 r. ofert BBL na wykonywanie czynności zarządcy kompensacji dokumentach, tj. wstępnym bilansie spółki i wstępnym rachunku zysków i strat na koniec 2008 r. wykazano kapitał podstawowy spółki w wysokości 500 tys. zł oraz zysk netto w kwocie 771,3 tys. zł. Według stanu na dzień 1 stycznia 2008 r. spółka posiadała kapitał podstawowy w kwocie 1 188 tys. zł oraz wykazywała stratę netto w wysokości 463,9 tys. zł i stratę z lat ubiegłych w kwocie 674,9 tys. zł.

Zarządca Kompensacji nie odpowiedział na przedstawione propozycje, a mimo to ARP przyjęła najbardziej korzystne dla niego rozwiązanie, tj. bezwarunkowe odstąpienie od wymogu ubezpieczenia.

Pani [...] ²⁸ wyjaśniła ²⁹, że rozwiązanie takie zostało oparte na poglądzie prawnym wyrażonym w opinii mecenasa Pana Marcina Kubonia, wg którego brak możliwości wykonania przez Zarządcę Kompensacji zobowiązania, o którym mowa w § 9 ust. 7 ww. umów, ma charakter obiektywny. Jednak ze względu na to, iż Agencja dysponuje wekslem własnym *in blanco*, wystawionym przez Zarządcę dla zabezpieczenia należytego wykonania umów i ma prawo go uruchomić, jeżeli Zarządca wyrządzi Agencji szkodę na skutek nienależytego wykonania umów lub ich niewykonywania, członkowie władz Zarządcy kompensacji ponoszą osobistą odpowiedzialność wobec ARP na podstawie art. 299 §1 *ksh* oraz art. 21 *ustawy prawo upadłościowe i naprawcze*. Dodatkowo, członek władz spółki kapitałowej ponosi odpowiedzialność w stosunku do samej spółki za szkody wyrządzone jej na skutek swojego działania bądź zaniechania i w takim przypadku będzie podlegał tak odpowiedzialności majątkowej jak i korporacyjnej. Ponadto, wg Pani [...] ³⁰, pomimo uchybień Zarządcy Kompensacji w wykonaniu obowiązku wynikającego z § 9 ust. 7 umów, Agencja nie pozbawia się możliwości dochodzenia odszkodowań od członków władz zarządcy, jeżeli wyrządzą oni szkodę Agencji.

NIK tylko częściowo podziela tę argumentację. Prawne możliwości dochodzenia ewentualnych roszczeń od Zarządcy Kompensacji oczywiście istnieją i nie są przez NIK kwestionowane. Skutecznym zabezpieczeniem należytego wykonania umowy jest jednak ustanowienie realnego zabezpieczenia materialnego, umożliwiającego otrzymanie rekompensaty bez długotrwałych postępowań sądowych. Zabezpieczenia ustanowione w odniesieniu do umowy z Bud-Bankiem, w ocenie NIK, nie były natomiast realne, gdyż możliwości finansowe tej firmy nie wystarczały do pokrycia ewentualnej kwoty dochodzonej z weksla

2.8. NIK negatywnie, z punktu widzenia celowości i gospodarności, ocenia fakt, że przed zawarciem w dniu 24 lutego 2009 r. z Bud-Bankiem umów o wykonywanie czynności Zarządcy Kompensacji w stosunku do SSN i SG, ARP nie podjęła działań w celu precyzyjnego ustalenia z Ministerstwem Skarbu Państwa, które koszty i wydatki Zarządcy

²⁸ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

²⁹ Pismo nr ARP/KR-AK/1805/2010 z dnia 17 września 2010 r.

³⁰ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

Kompensacji będą refundowane z Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców (FRP). W konsekwencji nie określono, które wydatki BBL poniesione na postępowanie kompensacyjne Zarządca Kompensacji ma obowiązek pokrywać z przyznanego, ryczałtowego wynagrodzenia.

Potrzebę takiego sprecyzowania wykazała także kontrola przeprowadzona w Bud-Banku przez Biuro Audytu i Kontroli Wewnętrznej ARP (BAKW). Wykazała ona, iż Zarządca Kompensacji wnioskował do MSP o refundację wydatków, które powinny być finansowane z jego ryczałtowego wynagrodzenia. W okresie od dnia 20 stycznia 2009 r. do dnia 11 maja 2009 r. Bud-Bank złożył do MSP dwanaście wniosków o refundację kosztów postępowania kompensacyjnego, z których MSP rozpatrzyło dziesięć, na kwotę 2 447 149 zł. MSP zakwestionowało kwotę 310 426 zł (12,7% wnioskowanej). Zakwestionowane pozycje dotyczyły kosztów obsługi prawnej Zarządcy w Warszawie, tłumaczeń planów sprzedaży stoczni, opracowania programu komputerowego do obliczania odsetek grup wierzycieli. Kwota, która nie powinna w badanym okresie podlegać refundacji wyniosła, wg BAKW, 329 358 zł i dotyczyła wydatków Bud-Banku poniesionych m.in. na obsługę Rady Wierzycieli, zakup programów informatycznych, artykułów biurowych i usług kurierskich, tłumaczenia dokumentów na potrzeby sprzedaży, ogłoszenia oraz opłaty notarialne.

W związku z wyżej opisanymi ustaleniami kontroli, BAKW wnioskowało o podjęcie negocjacji z Bud-Bankiem w kierunku sprecyzowania zakresu zadań, które powinny być realizowane w ramach zawartej umowy z ARP i ewentualne zamieszczenie ich wykazu w aneksie do umowy. Wniosek ten został przez Prezesa ARP zaakceptowany.

Pani[...] ³¹wyjaśniła ³², że zryczałtowane miesięczne wynagrodzenie Zarządcy Kompensacji dotyczyło katalogu czynności, do wykonania których został on zobowiązany przepisami *ustawy kompensacyjnej*. Ustawa szczegółowo określa katalog kosztów i wydatków postępowania kompensacyjnego refinansowanych z FRP i w czasie zawierania umów nie budził on wątpliwości. Pani Marzenna Uraczyńska wyjaśniła ponadto, że każdorazową wypłatę wynagrodzenia poprzedza weryfikacja złożonego przez Zarządcę Kompensacji sprawozdania z wykonania czynności. NIK zauważa jednak, że sprawozdania Zarządcy mają dowolny, opisowy charakter a wypłacenie wynagrodzenia nie zależy od zawartości sprawozdania i nie zdarzyło się, by ARP weryfikowała wiarygodność sprawozdania lub kiedykolwiek je zakwestionowała.

³¹ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

³² Pismo nr ARP/KR-AK/1715/2010 z dnia 3 września 2010 r.

Prezes ARP wyjaśnił³³, iż w ramach ryczałtowej formy wynagradzania, podjęcie negocjacji z Bud-Bankiem w celu sprecyzowania zakresu zadań, które powinny być realizowane w ramach zawartej umowy z ARP i ewentualne zamieszczenie ich wykazu w aneksie do umowy nie było możliwe. W piśmie z dnia 27 maja 2009 r. skierowanym do MSP, Prezes ARP stwierdził m.in., że zgodnie z art. 68 ust. 1 *ustawy kompensacyjnej* Zarządca Kompensacji otrzymuje z ARP zryczałtowane wynagrodzenie miesięczne na podstawie zawartych z nim umów wykonywania stosownych czynności. Zdaniem Prezesa ARP, w wyniku tak szczegółowego zapisu ustawowego, tj. formy zryczałtowanego wynagrodzenia, potwierdzającego niezależność zarządcy kompensacji, Agencja nie mogła proponować innego sposobu wynagradzania. Ryczałt jako należna kwota pieniężna w wysokości z góry ustalonej nie zakłada możliwości rozliczania kosztów poszczególnych transakcji.

3. W ocenie NIK, niektóre czynności związane z pełnieniem roli organu pierwszej instancji w postępowaniu kompensacyjnym w procesie sprzedaży składników majątkowych SSN i SG, Prezes ARP wykonywał nierzetelnie.

W terminach wskazanych *ustawą kompensacyjną* Prezes ARP wszczął postępowania kompensacyjne w stosunku do obu stoczni, ustanowił Tymczasowego Nadzorcę, wydawał postanowienia o zatwierdzaniu planów sprzedaży a także o zakończeniu procedur przetargowych. Uchwałami Zarządu ARP wdrożono w ARP zbiór procedur wewnętrznych określających sposób realizacji zadań w zakresie obsługi Prezesa Agencji jako organu w postępowaniu kompensacyjnym. Działając zgodnie z tymi procedurami, Grupy Zadaniowe SSN i SG składające się z pracowników ARP badały kompletność dokumentacji przedstawianych przez Tymczasowego Nadzorcę i Zarządcę Kompensacji i na tej podstawie oceniały, czy jest ona zgodna z zawartymi umowami i/lub z wymogami *ustawy kompensacyjnej*.

3.1. Sprowadzenie roli Prezesa ARP w procesie sprzedaży składników majątkowych stoczni jedynie do formalnej oceny przekazywanych przez Zarządcę Kompensacji dokumentów, było zdaniem NIK niewystarczające. Obowiązkiem Prezesa ARP, określonym w art. 79 ust. 1 *ustawy kompensacyjnej*, było wydanie postanowienia o zatwierdzeniu planu sprzedaży sporządzanego przez Zarządcę Kompensacji. Rzetelne wykonanie tego obowiązku wymagało wszechstronnej analizy i weryfikacji otrzymywanych projektów tego planu. W ARP nie analizowano merytorycznie przedkładanych przez Zarządcę dokumentów oraz nie

³³ Pismo z dnia 11 października 2010 r.

weryfikowano wycen składników majątkowych stoczni przeznaczonych do sprzedaży. Badano jedynie zgodność ceny wywoławczej z wynikami wycen oraz prawidłowość wpłaconych wadium. Zatwierdzenie planów sprzedaży bez ich sprawdzenia w oparciu o wszystkie dostępne informacje, NIK ocenia jako nierzetelne i prowadzące do niegospodarności.

Negatywną konsekwencją nierzetelnej oceny projektów planów sprzedaży było zatwierdzenie przez Prezesa ARP, w pierwszym i drugim postępowaniu przetargowym, wadliwych planów sprzedaży SG. W planach umieszczono bowiem żurawie bramowe przewłaszczone na rzecz ARP za niespłacone pożyczki przez stocznie, które z tego powodu nie powinny podlegać sprzedaży. Nie umieszczono natomiast w planach sprzedaży rozjazdu kolejowego, który stanowił nierozłączną część sprzedawanego majątku (w tzw. obszarze³⁴).

Zatwierdzając plany bez analizy merytorycznej ujętego w nich majątku, Prezes ARP faktycznie wyraził zgodę na działanie Zarządcy Kompensacji SG, który w planach umieścił mienie wyłączone ze sprzedaży na mocy art. 28 ust. 4 pkt. 4 *ustawy kompensacyjnej* i wyraził zgodę na sprzedaż majątku ARP według wyceny Zarządcy Kompensacji.

3.2. Konsekwencją umieszczenia żurawi w planie zaakceptowanym przez Prezesa ARP dnia 21 września 2009 r. była sprzedaż jednego z nich za cenę ustaloną w warunkach wymuszonej sprzedaży (50% wyceny rynkowej), która była niższa o 5 890 238 zł od wyceny żurawia przyjętej w grudniu 2008 r. przez ARP do ustanowienia zabezpieczenia.

Za sprawdzenie zgodności planów sprzedaży majątku stoczni z wymogami art. 78 *ustawy kompensacyjnej* przed ich zatwierdzeniem przez Prezesa ARP oraz za nadzór nad żurawiami, które SG przewłaszczyła na rzecz ARP, odpowiedzialny był w Agencji Departament Projektów Restrukturyzacyjnych (DPR). Grupa Zadaniowa SG złożona z pracowników DPR, pozytywnie opiniując plany sprzedaży SG po ich formalnym sprawdzeniu, poprzestała na przyjęciu oświadczenia Zarządcy, że zgodnie z jego najlepszą wiedzą plany sprzedaży nie zawierają jakichkolwiek składników majątkowych, które są objęte umowami przewłaszczenia na rzecz osób trzecich.

Pracownicy DPR nierzetelnie, to jest jedynie pod względem formalnym oceniając plany sprzedaży, nie zwrócili także uwagi na różnice wartości trzech żurawi oraz innych ruchomości stanowiących zabezpieczenie wierzytelności ARP, pomiędzy przyjętymi przez Zarządcę wycenami, a wcześniejszymi oszacowaniami, przyjętymi przez ARP na potrzeby

³⁴ Obszar – wyodrębniona pod względem funkcjonalnym część majątku stoczni. Numeracja obszarów została dokonana przez Zarządcę Kompensacji dla potrzeb ustalenia planu sprzedaży i przetargów.

zabezpieczania wierzytelności. Łączna różnica pomiędzy wyceną rynkową żurawi i innych ruchomości przyjętą na potrzeby ustalenia zabezpieczenia na rzecz ARP w listopadzie 2007 r. i w grudniu 2008 r., a ceną rynkową według oszacowania wykonanego w postępowaniu kompensacyjnym wynosiła 27 277 246 zł. Różnice wartości każdego z dwóch żurawi bramowych Q=150T wynosiły po 9 240 128 zł. Różnica pomiędzy wartościami żurawia bramowego Q=80T wyniosła natomiast 5 780 477 zł. Żurawie stanowiły zabezpieczenie pożyczki udzielonej na podstawie umowy UPP/11/1/2003 na kwotę 10 260 103 zł.

Różnice oszacowań wartości maszyn objętych zastawami rejestrowymi ustanowionymi na rzecz ARP (zabezpieczenie pożyczki UPP/11/3/2004 na kwotę 16 673 449 zł) wyniosły w przypadku suwnicy dwubramowej 1 317 282 zł, maszyny do cięcia blach 955 347 zł oraz maszyny Telerex³⁵ 743 884 zł.

Prezes ARP nie zakwestionował również prawidłowości wycen sporządzonych przez Zarządcę Kompensacji SG w celu ustalenia ceny wywoławczej udziałów w spółce Euromal – Grupa Stoczni Gdynia Sp. z o.o. (dalej: Euromal). Zarządca Kompensacji SG sprzedał je w maju 2009 r.³⁶. Cenę wywoławczą jednego udziału ustalono na poziomie 65,87 zł, tj. niższym o 415,26 zł od wartości księgowej udziału na dzień 31 grudnia 2008 r. Ostatecznie, w dniu 18 maja 2009 r. ARP korzystając z prawa pierwszeństwa nabycia³⁷ zakupiła te udziały po cenie 68,2 zł za udział. Cena ta wylicytowana została w przetargu przez jednego z jego uczestników.

Zatwierdzając plan sprzedaży mienia SG w pierwszym postępowaniu przetargowym, Prezes ARP nie wykrył również istotnego błędu Zarządcy Kompensacji. Błąd ten polegał na tym, że w obszarze 16 nie ujęto rozjazdów i 2 274,3 mb torów kolejowych. Te rozjazdy i tory umieszczono zbiorczo w innym sprzedawanym obszarze (21) wraz z torami już uprzednio zaliczonymi do tego obszaru. Obszar 16 nabyła firma ECO TRANSPED w Mdzewie, która następnie, jako właściciel, podniosła opłaty dla podmiotów korzystających z tej infrastruktury kolejowej.

3.3. NIK jako niegospodarne i naruszające interesy Skarbu Państwa ocenia zaniechanie przez ARP na okres niemal 18 miesięcy działań zmierzających do przejęcia (i zabezpieczenia uprawnień do dysponowania w postępowaniu sądowym) trzech żurawi bramowych oraz praw

³⁵ Różnice wyliczone przez Biura Audytu i Kontroli Wewnętrznej ARP wykonane w czerwcu 2010 r.

³⁶ W postępowaniu kompensacyjnym sprzedawano udziały stanowiące 7,74% kapitału zakładowego spółki pozostałe po przejęciu za zobowiązania w grudniu 2008 r. większościowego pakietu udziałów przez ARP.

³⁷ Miała prawo pierwokupu jako większościowy udziałowiec Euromal.

do jedenastu projektów statków³⁸, które SG przewłaszczyła na rzecz ARP w zamian za niespłacone pożyczki.

Warunek przejęcia przez ARP od SG żurawi i praw do projektów został spełniony w dniu 29 grudnia 2008 r., to jest jeszcze przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego, gdyż stocznia do tego dnia nie spłaciła wymagalnych wierzytelności ARP. Jednak dopiero w dniu 6 sierpnia 2010 r., w celu ochrony swoich praw, Agencja złożyła do Sądu Rejonowego Gdańsk-Północ w Gdańsku wniosek o wyłączenie z procesu kompensacji SG żurawi i praw objętych umowami przewłaszczenia na zabezpieczenie oraz wydanie świadczenia pieniężnego uzyskanego przez Zarządcę Kompensacji SG ze sprzedaży żurawia należącego do Agencji. Zarządca Kompensacji SG, wezwany w kwietniu 2010 r., do umożliwienia rozporządzania przez ARP żurawiami i prawami do projektów, zajął stanowisko, że umowy przewłaszczenia mienia na Agencję nie mają tzw. daty pewnej w rozumieniu art. 81 § 1 K.c., co wyłącza uprawnienia ARP do rozporządzania przewłaszczonymi składnikami majątku. NIK zauważa, że zgodnie z art. 42 ust. 2 *ustawy kompensacyjnej* zastrzeżenie w umowie przeniesienia prawa własności na rzecz sprzedawcy oraz umowie przeniesienia własności rzeczy (...) zawartej w celu zabezpieczenia wierzytelności jest skuteczne tylko, gdy umowa została zawarta przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego w formie pisemnej z datą pewną.

W przypadku ewentualnego podtrzymania przez sąd właściwy dla SG linii orzeczniczej, przyjętej w podobnej sprawie³⁹, że data pewna, inna niż data zawarcia umowy, nie jest skuteczna w rozumieniu *ustawy kompensacyjnej*, ARP może ponieść straty finansowe. Zaspokojenie wierzytelności ARP z umowy UPP/11/1/2003 w wysokości 10 260 103 zł będzie następowało bowiem nie ze sprzedaży przedmiotów zabezpieczenia, a na zasadach ogólnych, w dalszej kategorii zaspokojenia wierzycieli. Uczyni też bezskutecznym starania Agencji o przejęcie żurawi i praw do projektów.

NIK zwraca uwagę, że odmiennie niż w opisanym wyżej przypadku, to znaczy celowo, rzetelnie i skutecznie ARP postępowła z przewłaszczonym na Agencję w grudniu 2008 r. statkiem w budowie (B 171-I/23). Statek ten został przejęty od SSN w pięć

³⁸ Prawa do projektów statków nie zostały umieszczone przez Zarządcę Kompensacji SG w planach sprzedaży. Prawa do dziewięciu projektów oraz trzech żurawi stanowiły zabezpieczenie umowy pożyczki UPP/11/1/2003. Prawa do dwóch projektów stanowiły zabezpieczenie do umowy pożyczki UPP/11/2/2004. Łączna wartość księgowa praw do projektów na dzień ustanowienia zabezpieczenia na rzecz ARP wynosiła 86 417 793,0 zł.

³⁹ Umowę przewłaszczenia projektów statków zawarto dnia 14 stycznia 2004 r. (data pewna 15 stycznia 2004 r.). Umowę przewłaszczenia żurawi zawarto dnia 22 grudnia 2008 r. (data pewna 29 grudnia 2008 r.). Sąd Rejonowy Gdańsk-Północ rozpatrując sprzeciw wierzyciela SG w uzasadnieniu postanowienia z dnia 5 lutego 2010 r. stwierdził, iż „uznanie wierzytelności zabezpieczonej umową przewłaszczenia na zabezpieczenie, której nadano datę pewną po dacie jej zawarcia, a przed wszczęciem postępowania kompensacyjnego nie jest skuteczne, w rozumieniu przepisów Ustawy o postępowaniu kompensacyjnym.”.

miesiące po wszczęciu postępowania kompensacyjnego, po zakończonych fiaskiem negocjacjach z Zarządcą Kompensacji SSN, dotyczących dokończenia jego budowy.

3.4. NIK negatywnie, pod względem legalności, ocenia fakt, iż w ślad za zgodą KE na przedłużenie terminu na sfinalizowanie sprzedaży składników majątkowych stoczni do dnia 30 czerwca 2009 r., a następnie do dnia 31 sierpnia 2009 r., Prezes ARP nie wydał postanowień o przedłużeniu nieprzekraczalnego terminu sprzedaży zespołów składników majątkowych SSN i SG (ustalonego na dzień 31 maja 2009 r.)⁴⁰. Zarządca Kompensacji, zgodnie z art. 79 ust. 5 *ustawy*, wystąpił w tym celu ze stosownym wnioskiem. Prezes ARP nie wywiązał się więc - zdaniem NIK - z obowiązku wskazania nowego terminu zakończenia sprzedaży składników majątkowych (art. 79 ust. 5 w związku z art. 79 ust. 4 *ustawy kompensacyjnej*). W konsekwencji działania Zarządcy w okresie pomiędzy 31 maja a 17 sierpnia 2009 r. (ostateczny termin, który inwestor katarski zadeklarował na podpisanie umów ostatecznych) nie miały podstawy prawnej.

3.5. Uchybieniem formalnym było niezamieszczenie w postanowieniach Prezesa ARP o zatwierdzeniu planów sprzedaży składników majątkowych SSN i SG, oznaczenia siedzib i terminów sprzedaży poszczególnych zespołów składników majątkowych stoczni – czego wymaga art. 79 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy kompensacyjnej*.

Pani [...] ^{41,42} wyjaśniła, że *ustawa kompensacyjna* nie określa, w którym miejscu postanowienia informacje takie winny zostać umieszczone i wskazała, że określenie firmy i siedziby stoczni znajduje się w regulaminie przetargu nieograniczonego oraz aukcji, natomiast określenie terminów sprzedaży poszczególnych zespołów składników majątkowych stoczni - zgodnie z art. 78 *ustawy kompensacyjnej* - jest obligatoryjnym elementem planu sprzedaży. Pani [...] ⁴³ wywodziła, że zarówno regulamin, jak i plan sprzedaży są załącznikami do postanowień i stanowią jego integralną część, więc został wypełniony ustawowy obowiązek i w konsekwencji postanowienia te zawierają zarówno oznaczenie siedziby stoczni, jak również oznaczenie terminów sprzedaży poszczególnych składników majątkowych stoczni.

⁴⁰ Postanowienia z dnia 12 marca 2009 r.

⁴¹ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

⁴² Pismo nr ARP/KR-JPS/1566/2010 z dnia 18 sierpnia 2010 r.

⁴³ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

NIK nie podziela tych argumentów, bowiem art. 79 ust. 1 pkt 1 i 2 *ustawy kompensacyjnej* jednoznacznie określa, co powinno zawierać postanowienie o zatwierdzeniu planu sprzedaży.

3.6. W dniu 12 marca 2009 r. Prezes ARP zatwierdził⁴⁴ regulamin przetargu nieograniczonego bez zawarcia w nim postanowienia, że w sytuacji uchylania się od podpisania umowy ostatecznej przez uczestnika przetargu lub aukcji, który zaoferował najwyższą cenę, do zawarcia umowy sprzedaży wzywa się uczestnika, który złożył kolejną najwyższą ofertę. Pani[...]⁴⁵ wyjaśniła⁴⁶, że w trakcie prac nad regulaminem, nie zakładano wystąpienia sytuacji, w której zwycięzca przetargu nie przystąpi do podpisania właściwej umowy przenoszącej własność nabytych składników majątkowych. Wprawdzie w *ustawie kompensacyjnej*, ani w żadnych innych przepisach nie wskazano jakie istotne elementy winny być zawarte w regulaminie, jednak w ocenie NIK przy zatwierdzaniu jego treści celowe było uwzględnienie możliwości wystąpienia takiej sytuacji. W regulaminach stanowiących załączniki do kolejnych postanowień Prezesa ARP o zatwierdzeniu zmienionych planów sprzedaży składników majątkowych SG i SSN stosowne zapisy zostały już zamieszczone.

3.7. Prezes ARP, w dniu 17 listopada 2009 r., po kontroli przeprowadzonej przez ARP w Bud-Bank skierował do Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego (dalej: ABW) informację dotyczącą realizacji podziału, wyceny i sprzedaży części majątku SG - obszar nr 16. W obszarze tym podmioty sporządzające dla Zarządcy Kompensacji plan podziału majątku oraz plan sprzedaży zespołów składników majątkowych SG nie umieściły 2 274,3 mb rozjazdów i torów kolejowych. W dniach 29 czerwca 2010 r. i 22 lipca 2010 r. Prezes ARP przekazał ABW kolejne informacje o wynikach kontroli ze strony ARP, dotyczące m.in. znaczących rozbieżności wycen trzech żurawi przewłaszczonych w grudniu 2008 r. na rzecz ARP i wycen ruchomości objętych zastawami rejestrowymi stanowiących zabezpieczenie pożyczek udzielonych przez SG na Agencję z wycenami tych przedmiotów wykonanymi przez Zarządcę Kompensacji na potrzeby sprzedaży majątku stoczni. Ponadto, ustalenia kontroli ARP wskazywały, że w planach sprzedaży (zatwierdzonych przez Prezesa ARP) Zarządca Kompensacji SG nielegalnie umieścił trzy żurawie, które z mocy *ustawy* były wyłączone ze sprzedaży w postępowaniu kompensacyjnym, a jeden z tych żurawi Zarządca sprzedał w grudniu 2009 r. działając na szkodę Agencji. Efektem zawiadomienia w sprawie

⁴⁴ Postanowieniami o zatwierdzeniu planów sprzedaży składników majątkowych SG i SSN.

⁴⁵ Wyłączenie nazwiska dokonane przez NIK w interesie osoby fizycznej na podstawie art. 5, ust. 2 *ustawy* z dnia 6 września 2001r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. Nr 12, poz. 1189 ze zm.).

⁴⁶ Pismo nr ARP/KR-JPS/1481/2010 z dnia 3 sierpnia 2010 r.

umieszczenia majątku przewłaszczonego na ARP w planie sprzedaży było wszczęcie w dniu 1 września 2010 r. przez Prokuraturę Okręgową w Gdańsku śledztwa w sprawie nieprawidłowości związanych z działalnością Zarządcy Kompensacji SG, tj. o czyn z art. 296 § 1 *kk* i art. 296 § 3 *kk*⁴⁷, w którym ARP występuje jako strona pokrzywdzona. Działanie to NIK uznaje za celowe. Jednocześnie NIK zwraca uwagę, że w stosunku do Zarządcy Kompensacji SG Prezes ARP ograniczył się jedynie do zalecenia większej staranności przy wyborze podwykonawców (sprawa obszaru 16) oraz stwierdzenia, że niezrozumiały dla ARP jest brak zgody Zarządcy na wydanie Agencji przedmiotów zabezpieczenia.

Odmienne i rzetelnie, w ocenie NIK, Agencja postąpiła w przypadku wykrycia nieprawidłowości w działaniach firmy Doradztwo Gospodarcze DGA SA (dalej: DGA) uczestniczącej w Programie Zwolnień Monitorowanych, realizowanym przez ARP. Wykrycie przez ARP nieprawidłowości w działaniu podwykonawcy firmy DGA skutkowało wstrzymaniem do wyjaśnienia sprawy wypłaty części należnego wynagrodzenia. W grudniu 2009 r. ARP przeprowadziła kontrolę dokumentów, na podstawie których firma DGA dokonała zapłaty dla podwykonawcy. Kontrola ujawniła m.in., że z protokołu wyboru podwykonawcy nie wynikało, jaka firma spośród ubiegających się o zlecenie została wybrana i kto sporządził protokół. Dodatkowo kontrola ujawniła nieprawidłowości w sporządzanych listach obecności uczestników zajęć oraz to, że współwłaściciel podwykonawcy, od dnia 20 lutego 2009 r., był zatrudniony przez firmę DGA jako ekspert ds. szkoleń. We wnioskach pokontrolnych komórka kontroli ARP postulowała m.in. powiadomienie organów ścigania o prawdopodobnym popełnieniu przestępstwa, polegającego na sfalszowaniu podpisów uczestników warsztatów na listach obecności oraz na listach pokwitowania odbioru wyżywienia i materiałów szkoleniowych, a także na dokumentach w dziennikach zajęć. W dniu 14 grudnia 2009 r. ARP zawiadomiła ABW o powyższych ustaleniach kontroli.

4. Prezes ARP wywiązał się z ustawowego obowiązku sprawdzania wiarygodności zgłoszonych wobec SSN i SG w postępowaniu kompensacyjnym oraz ich przekazywania Zarządcy Kompensacji (art. 23 ust. 2, pkt 3 *ustawy kompensacyjnej*). Jednakże w początkowej fazie postępowania (do 30 marca 2009 r.) przekazywano zgłoszenia niekompletne.

Prezes ARP w postanowieniach z dnia 7 stycznia 2009 r. o wszczęciu postępowania kompensacyjnego wezwał wierzycieli obu stoczni do zgłaszania wiarygodności w terminie do dnia 16 lutego 2009 r. Termin ten upłynął, a pomimo to Prezes ARP nadal przyjmuje,

⁴⁷ Ustawa z dnia 6 czerwca 1997 r. *Kodeks karny* (Dz. U. Nr 88, poz. 553 ze zm.).

sprawdza i przekazuje zgłoszenia do Zarządcy. Do dnia 11 października 2010 r. wierzyciele przekazali Prezesowi ARP 125 zgłoszeń wierzytelności na kwotę 1 636 964,77 tys. zł skierowanych do SG. Z liczby tej 35 zgłoszeń przekazano po upływie wyznaczonego terminu. Do SSN⁴⁸ przekazano 343 zgłoszenia na kwotę 2 694 382,54 tys. zł, w tym 125 po upływie wyznaczonego terminu. Po sprawdzeniu zgłoszeń pod względem formalnym Prezes ARP niezwłocznie przekazał je Zarządcy Kompensacji.

W ocenie NIK działania Prezesa ARP, choć nie znajdujące podstawy prawnej, bowiem termin ustalony w postanowieniu już upłynął, były celowe. Działania te zapewniają uporządkowanie procesu zgłaszania wierzytelności, eliminację zgłoszeń niespełniających wymagań ustawowych oraz są uzasadnione trwającym nadal postępowaniem kompensacyjnym SG i SSN, co wiąże się z dalszym generowaniem wierzytelności podlegających zgłoszeniu.

5. ARP formalnie wywiązała się z obowiązków wskazanych w art. 123 ust. 3 *ustawy kompensacyjnej* w zakresie realizacji Programu Zwolnień Monitorowanych, który miał pomóc zwolnionym stoczniovcóm w znalezieniu nowej pracy. O małej skuteczności zrealizowanych przedsięwzięć świadczy jednak fakt, że zaledwie 1/3 spośród 9 102 osób, które straciły pracę, znalazła nowe zatrudnienie.

Wykorzystanie środków z Funduszu Pracy na finansowanie PZM i na wypłaty pracownikom stoczni odszkodowań z Funduszu Gwarantowanych Świadczeń Pracowniczych było prawidłowe. ARP wydatkowała na ochronę praw pracowniczych 172 918 352 zł, z tego: na projekt „*Wsparcie dla pracowników sektora budownictwa okrętowego dotkniętego negatywnymi skutkami restrukturyzacji*” 33 264 193,08 zł, na obsługę PZM 2 086 251 zł, na wypłaty świadczeń dla uczestników PZM 124 823 835 zł. Na finansowanie odszkodowań pracownikom w ramach programu odejść dobrowolnych, realizowanego przez stocznie, wydatkowano 588 068 723 zł. W sumie na ochronę praw pracowniczych w postępowaniu kompensacyjnym wydatkowano 760 987 075 zł.

5.1. Realizując PZM, ARP zawarła w dniu 20 lutego 2009 r. umowę z konsorcjum firm DGA i Work Service SA (dalej: Konsorcjum) na świadczenie usług w zakresie pośrednictwa pracy, poradnictwa zawodowego, szkoleń oraz aktywnego poszukiwania pracy.

Wyboru konsorcjum dokonano w trybie „z wolnej ręki”, który, chociaż niekonkurencyjny, dopuszczalny był przepisami *ustawy z dnia 29 stycznia 2004 r. Prawo*

⁴⁸ Sumy zgłoszonych wierzytelności nie zawierają odsetek, które nie zostały wskazane przez zgłaszającego. Zgłoszenia w walutach obcych zostały przeliczone według średnich kursów NBP z dnia 6 stycznia 2009 r. Założona granica błędu nie przekracza 5%.

*zamówień publicznych*⁴⁹. Kwotę wynagrodzenia konsorcjum ograniczono do 48 000 000 zł. Nadzór ARP nad wykonaniem umowy realizowano m.in. przy udziale audytora zewnętrznego.

W związku z medialnymi zarzutami, dotyczącymi zlecenia części prac firmie Work Service, której współwłaścicielem był jeden z senatorów RP, w ARP trwały prace, mające na celu przygotowanie aneksu do umowy, wykluczającego firmę Work Service z dalszego wykonywania umowy. Do podpisania aneksu jednak nie doszło ze względu na zapisy umowy, które nie przewidywały możliwości jej zmiany. Zmiana w umowie byłaby także niedopuszczalna z punktu widzenia przepisów *Prawa zamówień publicznych*.

5.2. W ocenie NIK niecelowo, na zbyt niskim poziomie (zaledwie 20%), ustalono wskaźnik zatrudnienia jaki miał być uzyskany w wyniku działań konsorcjum. Formuła liczenia tego wskaźnika nie oddawała rzeczywistych rezultatów działania wykonawcy PZM.

Wskaźnik zatrudnienia, który według metodologii przyjętej przez Główny Urząd Statystyczny⁵⁰ oznacza udział osób pracujących w liczbie ludności w wieku 15 lat i więcej, w II kwartale 2010 r. w województwie pomorskim wynosił 49,8%⁵¹, a w województwie zachodniopomorskim - 45,6%⁵². Na dzień 30 czerwca 2010 r. spośród 7 900 osób, które przystąpiły do projektu doradczo-szkoleniowego w ramach PZM, 2 837 osób podjęło zatrudnienie lub rozpoczęło własną działalność gospodarczą. W ocenie NIK, wskaźnik zatrudnienia osiągnięty na dzień zakończenia projektu, który wyniósł 36%, jest daleki od zadowalającego.

Metodologia wyliczania wskaźnika zatrudnienia kwalifikowała jako zatrudnionych wszystkich uczestników PZM, którzy podjęli zatrudnienie (bez względu na źródło otrzymanych przez nich ofert pracy) lub rozpoczęli działalność gospodarczą. Tym samym nie była mierzona rzeczywista skuteczność pośrednictwa pracy świadczonego przez Konsorcjum. W ocenie NIK, taki sposób ustalenia sposobu liczenia wskaźnika zatrudnienia w umowie pomiędzy ARP oraz Konsorcjum, był działaniem nierzetelnym i niecelowym.

5.3. W dniu 29 października 2009 r. Agencja zawarła umowę z Polską Agencją Rozwoju Przedsiębiorczości (dalej: PARP), na podstawie której PARP przyznała ARP dofinansowanie w formie dotacji rozwojowej na realizację projektu pt. *„Wsparcie dla pracowników sektora budownictwa okrętowego dotkniętych negatywnymi skutkami restrukturyzacji w ramach*

⁴⁹ Dz. U. z 2007 Nr 223, poz. 1655 ze zm.

⁵⁰ Innej niż metodologii liczenia wskaźnika przyjętej w umowie, co powoduje ich ograniczoną porównywalność.

⁵¹ Dane Głównego Urzędu Statystycznego.

⁵² Dane Głównego Urzędu Statystycznego.

Programu Operacyjnego Kapitał Ludzki Działanie 2.1” w łącznej kwocie nie przekraczającej 50 000 000 zł. Przekazywanie środków przez PARP następowało na podstawie faktycznie poniesionych przez ARP wydatków wykazanych we wnioskach o płatność i zatwierdzonych przez PARP. Do dnia 11 października 2010 r. złożono do PARP wnioski o płatność w łącznej kwocie 27 810 900 zł (otrzymano 27 809 609 zł). Różnica w wysokości 1 291 zł wynika z korekty finansowej, związanej z błędnie wyliczonym wynagrodzeniem personelu zatrudnionego w projekcie. NIK nie zgłasza zastrzeżeń co do celowości zawarcia umowy i prawidłowości jej realizacji.

5.4. NIK nie zgłasza zastrzeżeń co do wykorzystania środków z Funduszu Pracy na finansowanie wypłat świadczeń pieniężnych dla uczestników PZM. W dniu 26 lutego 2009 r. ARP zawarła z Ministrem Pracy i Polityki Społecznej umowę dotyczącą przekazywania oraz rozliczania kwot z Funduszu Pracy na finansowanie działań PZM. W związku z realizacją tej umowy wydatkowano 124 823 835 zł. W dniu 1 kwietnia 2009 r. ARP zawarła umowę z firmą TETA HR Center Spółka z o.o., na prowadzenie obsługi kadrowo-płacowej uczestników PZM, w związku z wypłatami świadczeń pieniężnych. Na ten cel ARP wydatkowała 1 237 012 zł. NIK nie zgłasza uwag odnośnie tej umowy.

6. NIK nie zgłasza istotnych uwag do realizacji przez ARP wniosków pokontrolnych skierowanych po kontroli restrukturyzacji i prywatyzacji sektora przemysłu stocznioowego w latach 2005-2007. Agencja udzielała Ministrowi SP wyjaśnień i informacji, a Prezes ARP przekazywał miesięczne raporty z czynności podejmowanych w toku realizacji zadań wynikających z *ustawy kompensacyjnej* oraz czynności związanych z realizacją PZM.

6.1. Realizując wniosek dotyczący wzmożenia nadzoru właścicielskiego nad stoczniami, Prezes ARP wprowadził w dniu 26 maja 2009 r. „*Zasady nadzoru właścicielskiego w Agencji Rozwoju Przemysłu SA*” zobowiązujące m.in. członków Rad Nadzorczych stoczni do przekazywania kwartalnych sprawozdań z prac tych gremiów. Po otrzymaniu wniosku pokontrolnego dotyczącego przestrzegania zgodności zakresu udzielanej pomocy publicznej z aktualnymi planami restrukturyzacji stoczni, ARP nie udzielała już pomocy publicznej SSN i SG⁵³. Dopiero w związku z pozytywną decyzją KE z dnia 22 lipca 2009 r. (w sprawie pomocy publicznej dla Stoczni Gdańsk SA - nr C18/2005), zatwierdzającą m.in. program restrukturyzacji stoczni, Agencja wraz ze spółką zależną KPS w porozumieniu z Ministrem

⁵³ Problematykę zwrotu pomocy publicznej oraz zakazu dalszego udzielania pomocy uregulowano w decyzjach KE.: decyzja nr C19/2005 dla SSN (m.in. art. 1 i 2 oraz 7) i nr C17/2005 dla Stoczni Gdynia (m.in. art. 1 i 2 oraz art. 11 ust. 1).

SP udzieliła Stoczni Gdańsk SA pomocy publicznej na restrukturyzację w wysokości 150 000 000 zł⁵⁴.

6.2. W ocenie NIK celowe było włączenie się ARP (wraz z Ministrem Skarbu Państwa oraz Zarządcą Kompensacji) w proces propagowania informacji o sprzedaży majątku stoczni w procesie kompensacji oraz zachęcania potencjalnych inwestorów do zakupu majątku SSN i SG. Członkowie Zarządu ARP oraz pracownicy Agencji samodzielnie lub wspólnie z przedstawicielami MSP i Zarządcy Kompensacji brali udział w spotkaniach z inwestorami, w tym z przedstawicielami inwestora katarskiego.

Szczególnie intensywne było zaangażowanie się w proces sprzedaży majątku stoczni inwestorowi katarskiemu Wiceprezesa ARP Pana Jacka Goszczyńskiego, wyznaczonego w listopadzie 2008 r. przez Ministra Skarbu Państwa do kontaktów z inwestorem. Spotkania Wiceprezesa ARP z przedstawicielami inwestora katarskiego miały na celu pozyskanie tego inwestora, jako nabywcy znacznego pakietu sprzedawanego majątku SG i SSN i co do zasady nie przekraczały zakresu zwykłego zarządu spółki. NIK zwraca uwagę na wynikające z polecenia Wiceprezesa ARP Pana Jacka Goszczyńskiego, ponadstandardowe traktowanie inwestora katarskiego przez Agencję. ARP udostępniała pomieszczenia Agencji na spotkania przedstawiciela inwestora z reprezentującą go kancelarią prawną, odbierała korespondencję do inwestora oraz włączyła się w uzupełnienie wniosku inwestora do MSWiA o zezwolenie na nabycie nieruchomości na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej.

Agencja propagując sprzedaż majątku stoczni wydała też dwa numery specjalne dwumiesięcznika „*Gospodarka i Przemysł*” (luty i październik 2009 r.), poświęcone sprzedaży majątku stoczni oraz publikowała w dwumiesięczniku artykuły dotyczące realizacji postępowania kompensacyjnego. ARP przesłała również materiały informujące o procesie sprzedaży majątku SSN i SG do 31 potencjalnych inwestorów we Francji, Holandii, Belgii, Korei, Wielkiej Brytanii, Norwegii i Wietnamie. W sumie koszty związane z pozyskaniem inwestora dla stoczni wyniosły 107 tys. zł, z czego z Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców zrefundowano 46,9 tys. zł.

7. Agencja miała prawo do zwrotu z Funduszu Restrukturyzacji Przedsiębiorców kosztów poniesionych w związku z postępowaniem kompensacyjnym i rozliczała je na podstawie umowy z dnia 13 lutego 2009 r., zawartej pomiędzy ARP a Ministrem Skarbu Państwa. Umowa przewidywała refundowanie z FRP kosztów i wydatków Agencji w zakresie

⁵⁴ Wartość pomocy na restrukturyzację Stoczni Gdańsk SA w PLN jest równa wartości EDN udzielonej pomocy publicznej.

obsługi Prezesa ARP jako organu w toku postępowania kompensacyjnego, wynagrodzenia Tymczasowego Nadzorcy i Zarządcy Kompensacji oraz na obsługę PZM, w zakresie o którym mowa w art. 123 *ustawy kompensacyjnej*. Do dnia 31 sierpnia 2010 r. ARP poniosła na te cele koszty w łącznej wysokości 14 830 324 zł. Z FRP otrzymała refundację w łącznej wysokości 14 629 609 zł, z tego na wynagrodzenie Zarządcy Kompensacji 11 641 949 zł, na obsługę Prezesa ARP jako organu pierwszej instancji 968 588 zł (w kwocie tej zawarte jest wynagrodzenie Tymczasowego Nadzorcy) oraz na obsługę PZM 2 086 251 zł.

MSP odmówiło zrefundowania ARP kwoty 200 715 zł, z której 133 536 zł dotyczyło obsługi Prezesa ARP jako organu w postępowaniu, a 67 179 zł - obsługi PZM. Najwyższą pozycję niezrefundowanych ARP kosztów stanowiły koszty obsługi prawnej postępowania kompensacyjnego przez Kancelarię Prawną. Kancelarii tej, na podstawie umowy zlecenia z dnia 14 stycznia 2009 r., Agencja powierzyła opiniowanie oraz interpretację przepisów *ustawy kompensacyjnej*. Wcześniej właściciel Kancelarii uczestniczył w pracach nad projektem *ustawy kompensacyjnej* jako ekspert MSP. Przyczyną odmowy refundacji było wskazanie, że koszty te mogły pokrywać się z zakresem usług objętych trwającym nadal kontraktem zawartym pomiędzy właścicielem Kancelarii a MSP. W związku z odmową refundacji, ARP zaliczyła kwotę wynagrodzenia wypłaconego Kancelarii (164 395 zł brutto) do kosztów własnych.

W ocenie NIK niecelowe było zawarcie przez ARP umowy z Kancelarią, o której mowa, bez wcześniejszego uzgodnienia z MSP, kto w postępowaniu kompensacyjnym będzie interpretował przepisy *ustawy kompensacyjnej* i czy roli tej nie będzie pełniło Ministerstwo, wspierane przez Kancelarię. NIK nie kwestionuje argumentacji Pana Jacka Goszczyńskiego⁵⁵, że nie ma lepszej możliwości zapewnienia interpretacji ustawy niż interpretacja jej autora, i że oczywiste było, że ARP sama musi zapewnić sobie obsługę prawną, w tym obsługę Prezesa ARP jako organu w postępowaniu kompensacyjnym. W ocenie NIK zasadne byłoby jednak uprzednie uzgodnienie z MSP zakresu usług świadczonych przez Kancelarię, aby uniknąć podwyższania kosztów postępowania kompensacyjnego pokrywanych przez Skarb Państwa z FRP.

⁵⁵ Protokół przesłuchania świadka z dnia 12 października 2010 r.

8. Biorąc pod uwagę powyższe oceny i uwagi, na podstawie art. 60 ust. 2 *ustawy o NIK*, Najwyższa Izba Kontroli wnosi o:

1. Podjęcie wszelkich niezbędnych działań w celu zabezpieczenia interesu ARP w procesie przejęcia przewłaszczonych na rzecz Agencji żurawi i praw do projektów statków.
2. Wyegzekwowanie od Pana Romana Nojszewskiego kwoty 17 926,68 zł z tytułu nienależnie wypłaconego wynagrodzenia, a także kwoty 11 000 zł, z tytułu zapłaconych przez ARP kosztów usług doradczych KPS wykonanych na rzecz Tymczasowego Nadzorcy SG.
3. Podjęcie starań w celu renegotjowania umowy z Bud-Bankiem w celu obniżenia wynagrodzenia Zarządcy Kompensacji, przynajmniej o kwotę równoważącą szacunkową wysokość składki ubezpieczeniowej.
4. Sprecyzowanie, w porozumieniu z Ministerstwem Skarbu Państwa, szczegółowego zakresu wydatków i kosztów Bud-Banku, które powinny być realizowane wyłącznie w ramach wynagrodzenia Zarządcy Kompensacji oraz zobowiązanie Zarządcy do sporządzenia, przed zakończeniem procesu kompensacji, ewentualnej korekty wniosków o refinansowanie wydatków z FRP.

Najwyższa Izba Kontroli – Departament Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji, na podstawie art. 62 ust. 1 *ustawy o NIK*, zwraca się do Zarządu ARP SA o nadesłanie, w terminie 14 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia, informacji o sposobie wykorzystania uwag i wykonania wniosków oraz o podjętych działaniach lub o przyczynach niepodjęcia tych działań.

Stosownie do art. 61 ust. 1 *ustawy o NIK*, w terminie 7 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia pokontrolnego, przysługuje Zarządowi ARP SA prawo zgłoszenia do Dyrektora Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji NIK umotywowanych zastrzeżeń w sprawie ocen, uwag i wniosków, zawartych w tym wystąpieniu.

W razie zgłoszenia zastrzeżeń, termin nadesłania informacji, o której wyżej mowa, liczy się – stosownie do art. 62 ust. 2 *ustawy o NIK* – od dnia otrzymania ostatecznej uchwały w sprawie powyższych zastrzeżeń.

/Dyrektor Departamentu Gospodarki,
Skarbu Państwa i Prywatyzacji
Andrzej Otrębski/

